

3) § 1, 23de—24de Linie, ændres „erholder han et Tillæg til Underholdningspengene“ til: „gives der ham et Tillæg til Underholdspenge“.

4) § 2, 12te Linie, ændres „Underholdningspenge“ til: „Underholdspenge“.

Formanden (Sofus Høgsbro): Sagen kan kun foretages med Tingets Samtykke, men hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Op- hold.) Det er givet.

Ændringsforslaget og Underændringsforslagene tilligemed Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling under et.

Justitsministeren (Rump): Som det af min ærede Kollega blev bebudet ved 2den Behandling, har jeg tilladt mig til 3dje Behandling at stille et Ændringsforslag, der dog for den allervæsentligste Del kun er en formel Ændring. I det af Udvalget til 2den Behandling stillede Forslag havde man indsat i Teksten som Tilføjelse til den første Linie: „(jfr. § 37)“. Det, som derved tilsigtedes, var aabenbart at faa Værnepligtslovens § 37 forandret i Overensstemmelse med den ny Affattelse, som § 33, 10de Stykke, vilde faa. Dette er imidlertid ikke nogen heldig Form derfor. Vil man ændre § 37, maa man foretage Ændringer i § 37, ikke i § 33. Man maa altsaa give Lovforslaget 2 Paragraffer. Der var ogsaa den lille formelle Indvending at gøre imod det nævnte Forslag, at det ny, som skulde træde i Stedet for § 33, 10de Stykke, var affattet i to Stykker, hvilket i Tidens Løb vilde kunne medføre Forvirring med Hensyn til de Nummere, de senere Stykker i Paragraffen skulde have. Ogsaa andre formelle Ændringer kunde muligvis tiltrænges. Alt dette er Grunden til, at jeg har stillet det her foreliggende ny Forslag, der er affattet i to Stykker, hvoraf det ene er en Ændring af § 33, det andet af § 37 i Værnepligtsloven. Hvad Realiteten heri angaar, er den ikke stor. I det oprindelige Forslag staar, at den befarne værnepligtige, som har afgivet sin Søfartsbog, skulde have Ret til at fremstille sig til Bedømmelse for Chefen og Overskibslægen paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn. I Ændringsforslaget til 2den Behandling havde man udeladt Bestemmelsen om, hvem der skulde foretage Bedømmelsen, men samtidig tilføjet: „og eventuel Kassation“.

Der kommer derved en Uklarhed frem. Det synes ikke at have været uden Betydning, at man havde udeladt Bestemmelsen om, hvem der skulde foretage Bedømmelsen, idet der nemlig efter det oprindelige Forslag forelaa Forslag om en Afgivelse fra det nugældende, hvor det er Kassationskommissionen, som skal foretage Bedømmelsen. Paa den anden Side havde man tilføjet: „og eventuel Kassation“, uden at man dog kunde se, hvem der skulde foretage denne Kassation. Jeg tror, at man kommer den bedste Affattelse nærmest derved, at man — ligesom man havde udeladt Ordene: „Chefen og Overskibslægen“ ved Affattelsen fra 2den Behandling — ogsaa udelader Ordene: „og eventuel Kassation“. Hvad der tilsigtes ved dette Lovforslag, er jo noget hurtigt og bekvemt og navnlig paa dette Punkt en lettere Fremgangsmaade af Hensyn til den værnepligtige, saaledes at han hurtigt kan faa afgjort, hvorvidt han i det hele taget skal gøre Tjeneste i Marinen eller ikke. Meningen har imidlertid aabenbart ikke været den, at man vilde nedsætte Garantien, men at den endelige Afgørelse — naar Kassationsspørgsmaalet foreligger — virkelig bliver stemmende med den paagældendes legemlige Befindende. Derfor er det, jeg har givet Forslaget den Affattelse, at den værnepligtige kan fremstille sig paa Vagtskibet i Kjøbenhavn. Han skal melde sig der hos den Officer, som i Øjeblikket har Kommandoen paa Skibet, og sige, at han kommer for at blive bedømt. I de fleste Tilfælde vil Forholdet da stille sig saaledes, at den paagældende Officer, naar han har tilkaldt Skibslægen, kan sige til vedkommende: Du er en meget flink Gut, du fejler ikke noget, hvorpaa han giver ham en Attest for, at han har fundet ham formentlig skikket til Tjeneste. I det Tilfælde derimod, hvor der maatte næres Betænkelighed herved, vil Chefen, den kommanderende Officer, sørge for, at vedkommende hurtigst muligt bliver fremstillet for den Autoritet, som har at afgøre dette Spørgsmaal, nemlig Kassationskommissionen, bestaaende af en Officer og tre Læger. Saaledes faar man her, hvad man ønsker, og taber dog ikke noget af den fornødne Garanti. Man faar Sagen hurtigst muligt fremmet, idet der selvfølgelig vil komme til at udgaa fra vedkommende Ministerium den fornødne Instruktion for Chefen paa Vagtskibet med Hensyn til Fremtiden. Dette er den eneste Realitetsændring, der er i den første Paragraf. — Den anden gaar ud